

سرواژه‌سازی در زبان فارسی و سرواژه‌های مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی*

سید مهدی سمائی (استادیار پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران)

از بسیاری از اصطلاحات و اسامی زبان‌های مهم خارجی سرواژه ساخته شده است. این سرواژه‌ها گاهی از صورت کامل خود شناخته شده‌تر و رایج‌ترند و حتی، به جای آن، وارد دیگر زبان‌ها می‌شوند. فارسی‌زبانان برای برخی از این سرواژه‌ها معادل‌هایی ساخته‌اند. در فرهنگستان زبان و ادب فارسی نیز، برای بعضی از سرواژه‌های علمی معادل‌هایی ساخته شده است.

سرواژه‌های فارسی ویژگی‌هایی دارند که در این مقاله به اجمالی به آنها پرداخته شده است. این مقاله شامل سه بخش است: مقدمه‌ای درباره سرواژه‌سازی و اصطلاحات آن؛ ویژگی‌های سرواژه‌سازی فارسی؛ و بررسی شیوه‌های سرواژه‌سازی در واژه‌های مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی.

مقدمه

سرواژه‌سازی نوعی واژه‌سازی و یکی از اشکال اختصارسازی است که، در آن، با حروف آغازین کلمات و ترکیب آنها، کلمه‌ای جدید ساخته می‌شود (ARONOFF & FUDEMAN 2005, p. 114).

* این مقاله خلاصه‌گزارشی است که نگارنده در پاییز ۱۳۸۹ درباره مسائل سرواژه‌شناسی به گروه واژه‌گزینی فرهنگستان زبان و ادب فارسی عرضه کرده است.

در اغلب منابع، بر سر این تعریف کلی اتفاق نظر هست (CRYSTAL, p. 1; BAUER 1996, p. 237). در برخی منابع نیز بین سرواژه‌الگو^۱ و الفباسازی‌الگو^۲ تفاوت قابل شده‌اند. صورتی نظیر FIAT را، که مانند کلمات معمولی خوانده می‌شود، سرواژه‌الگو و صورتی مانند MGB را، که با تلفظ حرف به حرف خوانده می‌شود، الفباسازی‌الگو خوانده‌اند (RUA, p. 677). الفباسازی‌الگو را اغلب آغازه‌سازی^۳ می‌نامند. در اغلب تعاریف، این معنی نیز نهفته شده که آغازه‌سازی یکی از اشکال سرواژه‌سازی است؛ اماً گاهی نیز این دو را تلویحًا مستقل از هم دانسته‌اند (Algeo, p. 3). در بعضی منابع، الفباسازی و آغازه‌سازی را متراծ دانسته‌اند (CRYSTAL, p. 1) ولی، در اغلب منابع، فقط اصطلاح آغازه‌سازی به کار رفته است.^۴

از ساختار صرفی کلمه سرواژه‌سازی برمی‌آید که این لفظ به ساختن واژه با حرف آغازین واژه‌ها دلالت می‌کند. این اصطلاح، در زبان فارسی، تا حدی با تسامح و از روی ساختار صرفی معادل لاتینی آن ساخته شده است^۵—تسامح بدین معنی که سرواژه‌سازی همیشه با حرف آغازین کلمات ساخته نمی‌شود و گاهی نیز چند حرف آغاز واژه یا حروفی از میان و انتهای واژه برای ساختن سرواژه به کار می‌رود. اماً سرواژه‌ای که فقط با حرف اوّل کلمات ساخته شده باشد متعارف‌ترین نوع آن است. این نوع متعارف، اگر به صورت کلمات معمولی (بالقوه و بالفعل) زبان خوانده شود، همان سرواژه‌الگو و، اگر با تلفظ تک تک حروف آن خوانده شود، آغازه‌سازی است.

در سرواژه‌سازی، صورت مكتوب ملاک است نه ملفوظ. یعنی سرواژه با حروف ساخته می‌شود نه با آواها. مثلاً وقتی کلمه‌ای در زبان انگلیسی با آوای «ج» آغاز می‌شود و آن را با ترکیب ch نشان می‌دهند، سرواژه با حرف c ساخته می‌شود^۶. در آغازه‌سازی یا الفباسازی، نام حروف را ملاک تلفظ قرار می‌دهند نه ارزش آوائی آن را؛ مثلاً MT

1) prototypical acronym

2) prototypical alphabetism

3) initialisme

۴) در این مقاله نیز، به پیروی از اغلب منابع، همان اصطلاح آغازه‌سازی به کار رفته است.

۵) نیز از acro-ونامه‌ای در زبان انگلیسی با آوای «سرواژه» است.

۶) چون حرف و آوای آغازین کلمات در خط فارسی مطابقت دارند، این مورد در سرواژه فارسی منتفی است.

«لام تی» می‌خوانند. آرونوف سرواژه‌سازی را، به همین دلیل، فرایند تصنیعی می‌داند.

(ARONOFF & FUDEMAN, p. 14)

ویژگی‌های سرواژه‌سازی فارسی

برای سرواژه‌سازی فارسی می‌توان به سه ویژگی عمدۀ قابل شد:

۱. گرایش به ساختن سرواژه‌هایی شبیه به کلمات موجود

به نظر می‌رسد فارسی زیانان تمایل به ساختن سرواژه‌هایی دارد که شبیه کلمات بالفعل یا حداقل بالقوه زبان فارسی باشند. بدیهی است یادگیری و حفظ سرواژه‌هایی از این دست برای اهل زبان آسان‌تر است. نمونه‌های آن است:

بنیاد آبادانی، رشد و توسعه ایران ← باران؛ حرکت مقاومت اسلامی فلسطین ← حماس؛ سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها ← سمت؛ شرکت خدمات فرهنگی اداری بازرگانی جوانان رهپو سعادت ← جَرَس؛ مؤسسه خیریه حمایت از کودکان سرطانی ← مَحَك؛ انجمن فرهنگی و اجتماعی غیر دولتی زنان پیرو اهل بیت ← وفا.

۲. پرهیز از ساختن سرواژه‌های دُشواژه‌ای

در زبان فارسی، از ساختن سرواژه‌های دشواژه‌ای پرهیز می‌شود. یعنی دیدگاهی فرهنگی در سرواژه‌سازی فارسی وجود دارد. نمونه‌های آن است:

شیمیایی، میکروبی، رآکتوری ← ش.م.ر (به جای شمر)؛ انجمن کتابداری ایران ← اکتا (به جای انکا)

۳. اجتناب از آغازه‌سازی

یکی از مشکلات خط فارسی فقدان نشانه برای ضبط حرکات است. یادگیری تلفظ کلماتی که مصوّت‌های /a/, /e/, /o/ در آنها به کار رفته باشد سمعانی است. فقدان نشانه برای ضبط حرکات دو پیامد در سرواژه‌سازی دارد:

یکی آنکه سرواژه‌ها تا حدی دلخواهی تلفظ شوند. می‌توان گفت حرکات مصوّت‌های بالقوه‌ای هستند که به کار سهولت تلفظ می‌آیند. این امکان که بتوان مصوّتی را به دلخواه در بین صامت‌ها قرار داد باعث شده که از آغازه‌سازی کمتر استفاده شود.

زیرا درج مصوّت اختیاری در بین حروف موجب می شود که سرووازه به صورت کلمه‌ای بالفعل یا بالقوه تلفظ شود.

دیگر آنکه نداشتن نشانه برای ضبط حرکات از طرفی باعث چندگانگی تلفظ می شود.^۷ این امر در مورد سرووازه‌هایی که شبیه الفاظ موجود فارسی است صدق نمی‌کند. ضمناً، از آنجایی که سرووازه‌های تخصصی در حوزه خاصی به کار می‌روند، به تدریج توافقی سمعایی در بین اهل فن برای تلفظ آنها به وجود می‌آید.

سرووازه‌های مصوّب فرهنگستان زبان و ادب فارسی

در مجلّدات اوّل تا هفتم فرهنگ واژه‌های مصوّب فرهنگستان، ۴۵۰ سرووازه انگلیسی وجود دارد که برای ۳۸ سرووازه از آنها معادل فارسی ساخته شده است. سرووازه‌های فارسی به چهار روش ساخته شده‌اند:

۱. با انتخاب حرف اوّل کلمات:

نشانگان اکتسابی کمبود اینمی ← ناکا (پزشکی)؛ رساننده خدمات کاربردی ← رُخک (رایانه)؛ خواست اکسیژن زیست‌شیمیائی ← خاز^۸ (محیط زیست)؛ خواست اکسیژن شیمیایی ← خاش (محیط زیست)؛ واکُشگاه آب جوشان ← واج (فیزیک)؛ نشست و برخاست کوتاه ← نوبک (حمل و نقل هوایی)؛ قرارداد انتقال پرونده ← قاپ (رایانه)؛ سامانه اطلاعات مکانی ← سام (نقشه‌برداری)؛ سامانه ارتباط داخلی ← ساد (نظامی).

این روش متعارف‌ترین شیوه سرووازه‌سازی در زبان انگلیسی است. از ۴۵۰ سرووازه انگلیسی فرهنگ واژه‌های مصوّب، حدود ۷۵ درصد به همین روش ساخته شده‌اند. از ۳۸ سرووازه مصوّب فارسی نیز ۲۰ سرووازه به همین شیوه ساخته شده‌اند.

۷) تلفظ سرووازه‌ها گاهی بسته به تلفظ اوّلین هجای آنهاست. مثلاً چون «سُهْما» سرووازه «سُرنگ هلال احرار ایران» است آن را به ضم تلفظ می‌کنند. اما این قاعده در مورد سرووازه «أَصْفَا» که برای «اصطلاح نامه فرهنگی فارسی» ساخته شده رعایت نمی‌شود و آن را به فتح تلفظ می‌کنند. یا «مَجْمَث» که سرووازه «مَوَادِي جَامِدِ مُعَلَّقِي ثَابِت» است به فتح هر دو میم تلفظ می‌شود در حالی که میم دوم مضموم است.

۸) در این سرووازه، کلمه مرگب زیست‌شیمیائی یک کلمه محسوب شده و فقط حرف اوّل آن یعنی «ز» در سرووازه وارد شده است. در سرووازه زنگام، که از زبان نشانه‌گذاری ابرمتشی ساخته شده، حرف اوّل «اَبَر» و «مِن»، هر دو، در سرووازه وارد شده است.

۲. با انتخاب سرواژه برخی کلمات

برنامه‌ریزی فرض‌بنیاد \rightarrow برفاد (آینده‌پژوهی)؛ شناوری‌سنجه پاسخ ساقه مغز \rightarrow پاسام (شناوری‌سنجه).

۳. با انتخاب بخشی از کلمات

اکسیژن محلول \leftarrow اکسیل (محیط زیست)؛ فراهم‌ساز خدمات یادگیری \leftarrow فرایاد^۹ (رایانه)؛ نمایشگر بلور مایع \leftarrow نماب؛ آموزش رایانه‌بنیاد \rightarrow آراب (رایانه)؛ فناوری اطلاعات و ارتباطات \rightarrow فاتا (رایانه)؛ بازده انتقال اکسیژن استاندارد \rightarrow بازاك (محیط زیست).

۴. با آغازه‌سازی

کشف دانش در دادگان \leftarrow ک.د.د (رایانه)؛ آموزش وب‌بنیاد \rightarrow آ.ب (رایانه).

به نظر می‌رسد دو ویژگی سرواژه‌سازی در زبان فارسی در سرواژه‌های مصوب فرهنگستان بتوان سراغ گرفت. سرواژه‌هایی نظیر رخک، خاز، خاش، واج، نوبک، قاب پ منطبق با گرایش فارسی زبانان به ساختن سرواژه‌هایی است که به کلمات بالفعل یا بالقوه فارسی شبیه‌اند. ضمناً در ۳۸ سرواژه مصوب فرهنگستان فقط دو سرواژه (ک.د.د و آ.ب) با روش آغازه‌سازی ساخته شده‌اند. این معنی نیز با اجتناب فارسی زبانان از آغازه‌سازی همخوانی دارد.

فهرست سرواژه‌های فارسی فرهنگ واژه‌های مصوب فرهنگستان (دفترهای اول تا هفتم)

آ.ب. (رایانه) = آموزش وب‌بنیاد؛ آراب (رایانه) = شناوری‌سنجه	فرض‌بنیاد؛ پاسام (شناوری) = شناوری‌سنجه
آموزش رایانه‌بنیاد؛ آفنن (رایانه) = آموزش	پاسخ ساقه مغز؛ پهپاد (نظمی) = پرنده
فن‌بنیاد؛ اکسیل (محیط زیست) = اکسیژن محلول؛	هدایت‌پذیر از دور؛ شکپس (رایانه) = تک‌نویس -
بازاك (محیط زیست) = بازده انتقال اکسیژن	پس‌خوان؛ خاز (محیط زیست) = خواست
واقعی؛ برفاد (آینده‌پژوهی) = برنامه‌ریزی	اکسیژن زیست‌شیمیایی؛ خاش (محیط زیست) =

۹) سرواژه‌هایی نظیر فرایاد را می‌توان، با تسامح، منحوته نیز دانست که تَحت‌سازی شده‌اند. تَحت‌سازی ساختن یک کلمه از چند کلمه است.

اطلاعات و ارتباطات؛ فرایاد (رایانه)= فراهم‌ساز خدمات یادگیری؛ قاپ (رایانه)= فرارداد انتقال پرونده؛ ک.د.د. (رایانه)= کشف دانش در دادگان؛ کم جم (محیط زیست)= کل مواد جامد محلول؛ گوار (نظمی)= گروه واکنش اضطراری رایانه‌ای؛ ماش (رایانه)= مرکز اطلاعات شبکه؛ مَجْمَع (محیط زیست)= مواد جامد معلق؛ مَجْمَع (محیط زیست)= مواد جامد معلق ثابت؛ ناسکا (پژوهشکی)= نشانگان اكتسابی کمبود اینمنی؛ ئَسَمَاب (رایانه)= نمایشگر بلور مایع؛ نوَبَك (هوايى)= نشست و برخاست کوتاه؛ واج (فیزيك)= واڭنىشگاه آب جوشان؛ واكا (پژوهشکي)= ويروس انساني کمبود اينمني.	خواست اكسیژن شیمیایی؛ رُخَك (رایانه)= رسائندۀ خدمات کاربردی؛ ردا (محیط زیست)= رسوب‌ده الکترواستاتیکی؛ رسَا (رایانه)= رسائندۀ سرویس اینترنتی؛ زاس (زمین‌شناسی)= زهاب اسیدی سنگ؛ زام (زمین‌شناسی)= اسیدی معادن؛ زنگام (رایانه)= زبان نشانه‌گذاری اکبرمنى؛ ساب (هوایى)= سرعت امن برخاست؛ ساجاس (مخابرات)= سامانه جهانی ارتباطات سیّار؛ ساد (نظمی)= سامانه ارتباط داخلی؛ ساز (نقشه‌برداری)= سامانه اطلاعات مکانی؛ سَمَّـن (عمومی)= سازمان مردم‌نهاد؛ فـَا (رایانه)= فناوري اطلاعات؛ فــاتــا (رایانه)= فناوري
---	---

منابع

- ALQE, John, "Abbreviation", *International Encyclopedia of Linguistics*, vol. 1, William Bright (editor in chief), Oxford University Press, Oxford 1992.
- ARONOFF, Mark and Kirsten FUDEMAN (2005), *What is Morphology?*, Blackwell, Oxford.
- BAUER, L. (1996), *English Word-formation*, Cambridge University Press, Cambridge.
- CRYSTAL, D., *An Encyclopedic Dictionary of Language & Languages*, Blackwell, Oxford 1992.
- RUA, P. Lopez, "Nonmorphological Word Formation", *Encyclopedia of Language & Linguistics*, Keith BROWN (ed.), Elsevier, Amsterdam 2006.
- TRASK, R. L., *A Dictionary of Grammatical Terms in Linguistics*, Routledge, London 1993.

